

In memoriam

Ir. Hendrik Willem Schenkenberg van Mierop

Op 25 maart 1969 overleed ir. Hendrik Willem Schenkenberg van Mierop, oud-directeur van het Staatsbosbeheer.

Hoewel hij reeds enkele jaren geleden de Rijksdienst verliet, is de herinnering aan deze markante persoonlijkheid in bosbouwkringen nog zeer levendig.

Hij nam actief deel aan het werk van de Nederlandse Bosbouwvereniging. Van 1936 tot 1941 was hij secretaris van het Bestuur. In het Tijdschrift publiceerde hij artikelen over de bosbrandweer, de verkoop van hout, douglaszaad, thyllen in hout alsmede over bosbouw en renabiliteit.

In maart 1926 kwam hij in dienst van het Staatsbosbeheer. Na enkele jaren in verschillende provin-

cies werkzaam te zijn geweest, werd hij op 1 juni 1929 benoemd tot adjunct-houtvester ter standplaats Utrecht. De mooiste periode van zijn carrière was voor hem de tijd waarin hij als houtvester in de houtvesterij Utrecht werkzaam was. Actief, wilskrachtig, besluitvaardig en openstaande voor de mening van zijn naaste medewerkers, was hij een uitstekende organisator, die er niet voor schroomde pioniersarbeid te verrichten. Hij had de gave om zijn naaste medewerkers, die hij leiding moest geven, tot zijn vrienden te maken, die te allen tijde voor hem klaar stonden. Hij was de grondlegger voor een goed georganiseerde bosbrandweer in de provincie Utrecht. Hij zag de noodzaak in van een betere voorlichting over de gebruiksmogelijkheden van het inlands hout, waartoe hij vele jaren in de Commissie Inlands Hout de stuwende kracht was.

In het Bosschap gaf hij op korte en heldere wijze blijk van zijn inzichten met betrekking tot de koers, welke het publiekrechtelijk orgaan ten dienste van de Nederlandse bosbouw naar zijn mening diende te gaan. Zijn praktisch inzicht en organisatievermogen waren het bestuur van het Bosschap tot grote steun. Als controleur van de Vereniging Waarborg voor de Herkomst van Grovedennenzaad, was hij actief bij de controle van grovedennenzaad van goede herkomst.

In juni 1948 werd hij geroepen tot de functie van inspecteur. Hier kon hij zijn inzichten en ervaring overdragen en stimulerend werken, daarbij altijd recht op het doel afgaand. Wars van ijdel vertoon, sober en zakelijk ingesteld, werd hij door de houtvesters, de houthandel en de kwekersorganisaties hogelijk gewaardeerd. Hij paarde een enorme werkkraft aan een groot doorzettingsvermogen. Hij stelde hoge eisen aan zichzelf en aan zijn medewerkers. Zijn milde humor en wijze levensbeschouwing waren velen tot steun.

In 1957 werd Van Mierop adjunct-directeur en toen hij op 1 juni 1959 de functie van directeur van het Staatsbosbeheer aanvaardde, zag hij zijn taak voornamelijk als wegbereider voor zijn opvolger. Hij liet er geen twijfel over bestaan dat hij reeds voor de pensioengerechtigde leeftijd de dienst zou verlaten. Tijdens zijn directoraat werden de denkbeelden ge-

vormd en de voorbereidingen getroffen tot de reorganisatie van de dienst in 1966, waarbij de bundeling van de gespecialiseerde taken in de provincie onder leiding van een hoofdingenieur-directeur het voornaamste oogmerk was. Hij gaf de stoot tot invoering van nieuwe werkmethoden op het gebied van de bedrijfsadministratie en houtboekhouding en de arbeidsrationalisatie. Hij steunde krachtig de zich in snel tempo ontwikkelende nieuwe inzichten omtrent de openstelling van de Staatsbossen ten behoeve van de openluchtrecreatie. Onderzoek en onderwijs hadden zijn warme belangstelling. Kritisch ingesteld als hij was, baseerde hij de beleidslijnen voor het beheerswerk op de resultaten van het onderzoek van het Bosbouwproefstation.

Op 1 november 1963 verliet hij de Rijksdienst om zich geheel aan kerkelijk werk te kunnen wijden.

Schenkenberg van Mierop hield van het leven. In zijn directeurskamer hing een kleine vergeelde foto uit zijn eerste jaren bij het Staatsbosbeheer. Op deze foto, die hem zeer lief was, waren de sterke handen van de oude boswachter Van Emst te zien, die een pas uitgekomen vogel in bescherming namen.

Het beeld, dat wij van Schenkenberg van Mierop bewaren, is dat van een regent in de beste zin des woords, veel gevend maar niets voor zichzelf vragend,

staande in zijn tijd en het oog gericht op de toekomst.

Op vrijdag 28 maart verzamelden zich vele vrienden en bekenden in een indrukwekkende uitvaartdienst die in de kerk van zijn wijkgemeente te Zeist werd gehouden. Hij zelf had tevoren aangegeven, op welke wijze deze dienst en de begrafenis zouden worden geregeld. Na de dienst vond de teraardebestelling plaats, waarbij alleen de naaste familie aanwezig was. Hij wenste niet, dat over hem en zijn leven gevoelvolle woorden op deze dag werden gezegd; alleen de Evangelieverkondiging moest op deze dag centraal staan.

Op de enveloppe, waarin Schenkenberg van Mierop de regeling voor zijn begrafenis had aangegeven, had hij geschreven: Gezang 130 vers 1, 2 en 3. Na de prediking hebben de aanwezigen dit gezongen. Zijn echtgenote, kinderen en kleinkinderen en vele vrienden mogen zich laten troosten door deze boodschap, die hij naliet:

„God is getrouw, zijn plannen falen niet,
Hij kiest de zijnen uit, Hij roept die allen.
Die 't heden kent, de toekomst overziet,
laat van zijn woorden geen ter aarde vallen;
en 't werk der eeuwen, dat zijn Geest omspant,
volvoert zijn hand”.

Hij ruste in vrede.

A. Stoffels.